

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 9 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – SESV 63 straipsnis – Laisvas kapitalo judėjimas – Pajamų mokestis – Dividendai už biržinės akcijas – Mokesčių lengvata, taikoma dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama nacionalinėje vertybinių popierių rinkoje – Skirtingas vertinimas – Objektīvus diferencijavimo kriterijus – Apribojimas – SESV 65 straipsnis – Objektiviai panašios situacijos – Pateisinimas – Vien ekonominis tikslas“

Byloje C-449/20

dėl *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas, Portugalija) 2020 m. rugsėjo 22 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo tą pačią dieną, pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Real Vida Seguros SA

prieš

Autoridade Tributária e Aduaneira

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Kumin (pranešėjas), teisėjai P. G. Xuereb ir I. Ziemele,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Real Vida Seguros SA*, atstovaujamos advokado C. Ramos Pereira,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, S. Jaulino, H. Magno ir P. Barros da Costa,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir I. Melo Sampaio,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 63 ir 65 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Real Vida Seguros SA* ir *Autoridade Tributária e Aduaneira* (Mokesčių ir muitų institucija, Portugalija, toliau – mokesčių administratorius) ginčą dėl dalinio dividendų už biržinės akcijas atskaitymo, nustatant pajamų mokesčio bazę.

Teisinis pagrindas

3 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos *Estatuto dos Benefícios Fiscais* (statymas dėl mokesčių lengvatų) (*Diário da República* I, serija I-A, Nr. 149, 1989 m. liepos 1 d., toliau – EBF) 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Mokesčių lengvatomis laikomos išimtinės priemonės, kuri priėmimas atitinka nefiskalinį viešąjį interesą, viršesni už patį apmokestinimą (kurio įgyvendinimui jos trukdo), apsaugą.“

4 EBF 31 straipsnyje buvo numatyta:

„Apskaičiuojant fizinių asmenų pajamų mokestį arba juridinių asmenų pelno mokestį atsižvelgiama tik į 50 % dividendų už biržinės akcijas.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

5 1999 ir 2000 finansiniais metais *Real Vida Seguros*, steigta Portė (Portugalija), gavo dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama tiek Portugalijos, tiek užsienio vertybinių popierių rinkose. Nustatydama pelno mokesčio už šiuos finansinius metus bazę ji pagal EBF 31 straipsnį iš viso grynojo pelno atskaitė 50 % šio dividendų.

6 Kompetentinga institucija, atlikusi mokestinį minėtų finansinių metų patikrinimą, 10 778,46 EUR suma pakoregavo 1999 finansinio metų mokestinį rezultatą ir 13 406,62 EUR suma – 2000 finansinio metų mokestinį rezultatą, pagrįsdama taip:

„Iš pagal EBF 31 straipsnį atliktos pajamų, kurioms taikomas atskaitymas už biržinės akcijas, apskaičiavimo bazės analizės matyti, kad mokesčių mokėtojas atsižvelgė į bruto dividendus, gautus už akcijas, kuriomis prekiaujama tiek Portugalijos, tiek užsienio vertybinių popierių rinkose.

Vis dėlto atsižvelgiant į „mokesčių lengvatos“ sąvoką ir į tai, kad ši lengvata buvo sukurta siekiant skatinti nacionalinį vertybinių popierių rinką, reikėjo atsižvelgti tik į dividendus už akcijas, kuriomis prekiaujama šioje vertybinių popierių rinkoje <...>“

7 *Real Vida Seguros* po šio mokestinio patikrinimo pateiktus pranešimus dėl mokesčio perskaičiavimo nesėkmingai užginčijo: pirmiausia administracine tvarka, vėliau – teisme. Tuomet ši bendrovė pateikė kasacinį skundą prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme – *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas, Portugalija).

8 Grįsdama savo kasacinį skundą *Real Vida Seguros* teigia, kad pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad EBF 31 straipsnyje numatytas atskaitymas taikomas tik dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, o ne dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose. Šiame straipsnyje nekalbama apie dividendų kilmę; be to, bet koks skirstymas tokiu pagrindu prieštarautų Sąjungos teisei, nes toks šios mokesčių lengvatos taikymas ribotų laisvą kapitalo judėjimą.

9 Prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas nurodo, kad EBF 31 straipsnyje numatytos mokesčių lengvatos aiškinimas, pagal kurį ši taikoma tik dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama nacionalinėje vertybinių popierių rinkoje, grindžiamas šio straipsnio tikslu – skatinti ar plėtoti vertybinių popierių rinką. Taigi egzistuoja reikšmingas visuomenės interesas, kaip

jis suprantamas pagal EBF 2 straipsnio 1 dalį, kuris yra svarbesnis už apmokestinimo tikslą.

10 Vis dėlto *Supremo Tribunal Administrativo* (Vyriausiasis administracinis teismas) kilo abejonė dėl šio aiškinimo suderinamumo su laisvu kapitalo judėjimu, todėl jis nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar SESV 63 ir paskesniuose straipsniuose numatytas laisvas kapitalo judėjimas pažeidžia tai, kad pagal [EBF] 31 ir 2 straipsnius kasatorei 1999 ir 2000 finansinių metų pajamų mokesčio tikslais leidžiama atskaityti 50 % nacionalinėse (t. y. Portugalijos) vertybinių popierių rinkose gautų dividendų, taip draudžiant atskaityti kitą <...> valstybių narių vertybinių popierių rinkose gautus dividendus?“

Dėl prejudicinio klausimo

11 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama valstybės narės mokesčių praktika, pagal kurią, nustatant mokesčių mokėtojo pajamų mokesčio bazę, atsižvelgiama tik į 50 % dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama šios valstybės narės vertybinių popierių rinkoje, o į dividendus už akcijas, kuriomis prekiaujama kitų valstybių narių vertybinių popierių rinkose, atsižvelgiama visa apimtimi.

12 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo paaiškinimais, 1999 ir 2000 finansiniais metais EBF 31 straipsnyje buvo numatyta, kad atsižvelgiama į 50 % gautų dividendų ir, remiantis šio straipsnio tikslu, tai buvo taikoma tik dividendams, gautiems už akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje. Viena vertus, iš rašytinių Portugalijos vyriausybės pastabų matyti, kad pagal minėtą straipsnį (jis buvo priimtas 1989 m. ir panaikintas 2008 m.) iš pajamų mokesčio bazės buvo galima atskaityti ne 50 %, o 60 % šios dividendų už 2000 finansinius metus. Kita vertus, *Real Vida Seguros* ginčija tiek pirmosios instancijos teismo, tiek prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pateiktą EBF 31 straipsnio aiškinimą, pagal kurį šis straipsnis taikomas tik dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, nes tokia sąlyga neišplaukia iš jo formuluotės.

13 Šiuo klausimu pažymėtina, kad vykstant SESV 267 straipsnyje numatytam procesui, pagrįstam aiškiu nacionalinio teismo ir Teisingumo Teismo funkcijų atskyrimu, tik nacionalinis teismas gali tiksliai nustatyti nacionalinio įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatų taikymo sritį (2019 m. spalio 3 d. Sprendimo *Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale*, C-632/18, EU:C:2019:833, 48 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją). Teisingumo Teismas turi kompetenciją priimti sprendimą dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar galiojimo tik atsižvelgdamas į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo aprašytą faktinį ir teisinį situaciją (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Onofrei*, C-218/19, EU:C:2020:1034, 18 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją) ir negali nei ja suabejoti, nei patikrinti, ar ji teisinga (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Gueye et Salmerón Sánchez*, C-483/09 ir C-1/10, EU:C:2011:583, 42 punktą ir 2016 m. birželio 21 d. Sprendimo *New Valmar*, C-15/15, EU:C:2016:464, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

14 Vadinas, į pateiktą klausimą reikia atsakyti remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nutartyje išdėstytais prielaidomis.

15 Tarp SESV 63 straipsnio 1 dalyje draudžiamą laisvo kapitalo judėjimo apribojimo priemonių yra tos, kurios gali atgrasyti nerezidentus investuoti tam tikroje valstybėje narėje arba šios valstybės narės rezidentus tai daryti kitose valstybėse (2020 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Société Générale*, C?565/18, EU:C:2020:318, 22 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

16 Konkrečiai kalbant, skirtingas vertinimas, kai dėl jo vienos valstybės narės mokesčių mokėtojo, kilusio iš kitos valstybės narės, pajamos vertinamos mažiau palankiai, palyginti su pirmoje valstybėje narėje gautomis pajamomis, gali atgrasyti tokį mokesčių mokėtoją investuoti savo kapitalą kitoje valstybėje narėje (2021 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (KIPVPS išmokėtos pajamos)*, C?480/19, EU:C:2021:334, 27 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

17 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagal mokesčių administratoriaus taikytą EBF 31 straipsnį dividendų už biržinės akcijas gavėjams, siekdamas nustatyti pajamų mokesčio bazę, galėjo iš dalies atskaityti šiuos dividendus, jei akcijomis, už kurias mokami šie dividendai, prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje.

18 Portugalijos vyriausybė ginėja laisvo kapitalo judėjimo apribojimą ir teigia, kad EBF 31 straipsnio taikymo laikotarpiu bet kuris bet kurios valstybės narės ar trečiosios valstybės fizinis ar juridinis asmuo galėjo patekti į Portugalijos vertybinių popierių rinką, nes joje buvo galima prekiauti tiek Portugalijos, tiek užsienio šalių bendrovių akcijomis.

19 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamuose mokesčių administratoriaus taikytuose nacionalinės teisės aktuose nebuvo daroma skirtumo tarp bendrovių rezidentų ir bendrovių nerezidentų išmokėtų dividendų, nes sąlyga dėl dalinio atskaitymo buvo taikoma abiem dividendų rūšims vienodai.

20 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad nacionalinės teisės aktas, vienodai taikomas ūkio subjektams rezidentams ir ūkio subjektams nerezidentams, gali tapti laisvo kapitalo judėjimo apribojimu, nes net objektyviais kriterijais pagrįstas diferencijavimas faktiškai gali sudaryti nepalankias sąlygas tarpvalstybiniais atvejais (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds Dea*, C?156/17, EU:C:2020:51, 55 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

21 Taip yra tada, kai pagal nacionalinės teisės aktą suteikiama mokesčio lengvata tik tais atvejais, kai vykdoma viena vienodai taikoma sąlyga, kuri dėl savo pobūdžio ar *de facto* yra būdinga nacionalinei rinkai, todėl tik bendrovės rezidentės gali šią sąlygą vykdyti, o bendrovės nerezidentės paprastai jos nevykdo (žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds Dea*, C?156/17, EU:C:2020:51, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

22 Taigi darytina išvada, kad tokia praktika, pagal kurią palankesnis dividendų mokestinis vertinimas susiejamas su sąlyga, kad šiomis akcijomis, už kurias mokami šie dividendai, būtų prekiaujama nacionalinėje vertybinių popierių rinkoje, dėl paties šios sąlygos pobūdžio lemia tai, kad palankesnis mokestinis vertinimas taikomas investicijoms bendroves rezidentės, o mažiau palankus mokestinis vertinimas – investicijoms bendroves nerezidentės.

23 Viena vertus, reikėtų pažymėti, kad bendrovių, kurių akcijomis prekiaujama vertybinių popierių rinkoje, todėl jomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, akcijomis paprastai prekiaujama nacionalinėje vertybinių popierių rinkoje. Kita vertus, nors bendrovių akcijomis vienu metu gali būti prekiaujama tiek užsienio vertybinių popierių rinkose, tiek nacionalinėje vertybinių popierių rinkoje (tam taikomas tarptautinis kotiravimas), bendrovių nerezidentų, kurių akcijomis prekiaujama atitinkamoje vertybinių popierių rinkoje, paprastai yra gerokai mažiau nei bendrovių rezidentų.

24 Be to, ši išvada visiškai taikoma Portugalijos vertybinių popierių rinkai, nes, kaip matyti iš rašytinių Komisijos pastabų, bendrovių nerezidentų, kurių akcijomis prekiaujama šioje vertybinių popierių rinkoje, yra labai mažai, palyginti su bendrovėmis rezidentėmis, ir nėra jokių duomenų, leidžiančių teigti, kad ši padėtis buvo kitokia tuo laikotarpiu, kai buvo taikoma pagrindinėje byloje nagrinjamuose nacionalinės teisės aktuose numatyta mokesčių lengvata.

25 Taigi reikia pripažinti, kad mokesčių praktika, pagal kurią dividendų už biržines akcijas gavėjams, siekdamas nustatyti pajamų mokesčio bazę, galėjo iš dalies atskaityti šiuos dividendus su sąlyga, kad akcijomis, už kurias mokami šie dividendai, prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, galėjo atgrasyti teisę pasinaudoti EBF 31 straipsnyje numatyta mokesčių lengvata turintį asmenis nuo investicijų bendroves nerezidentės, vadinasi, tokia praktika riboja laisvą kapitalo judėjimą ir yra iš esmės draudžiama pagal SESV 63 straipsnį.

26 Vis dėlto, kaip pabrėžia Portugalijos vyriausybė, SESV 65 straipsnio 1 dalies a punkte tvirtinta, kad SESV 63 straipsnio nuostatos nepažeidžia valstybių narių teisės taikyti atitinkamas savo mokesčių statymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčiai mokytojai dėl į skirtingos situacijos dėl gyvenamosios arba kapitalo investavimo vietos.

27 Ši nuostata, kaip nukrypstanti nuo pagrindinio laisvo kapitalo judėjimo principo, turi būti aiškinama siaurai. Todėl ji negali būti aiškinama taip, kad kiekvienas mokesčių teisės aktas, pagal kurį mokesčiai mokytojai skirstomi atsižvelgiant į gyvenamąją vietą arba į valstybę, kurioje jie investuoja savo kapitalą, automatiškai yra suderinamas su SESV. Pažinti SESV 65 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą nukrypti leidžiančių nuostatų riboja SESV 65 straipsnio 3 dalis, kurioje numatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės teisės nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta [SESV] 63 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo“ (2021 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (KIPVPS išmoktos pajamos)*, C-480/19, EU:C:2021:334, 29 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

28 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad reikia skirti pagal SESV 65 straipsnio 1 dalies a punktą leidžiamą skirtingą požiūrą nuo SESV 65 straipsnio 3 dalyje uždraustos diskriminacijos. Tam, kad nacionalinės mokesčių teisės nuostata galėtų būti laikoma suderinama su laisvo kapitalo judėjimo reglamentuojančiomis SESV nuostatomis, reikia, kad jos lemiama skirtingas požiūris būtų susijęs su objektyviai skirtingomis situacijomis arba jis būtų pateisinamas privalomuoju bendrojo intereso pagrindu (2021 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (KIPVPS išmoktos pajamos)*, C-480/19, EU:C:2021:334, 30 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Vadinasi, reikia išnagrinėti, pirma, ar egzistuoja objektyvus skirtumas tarp dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, gavėjo ir dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose, gavėjo.

30 Pagal suformuotą jurisprudenciją tarpvalstybinės situacijos ir valstybės narės vidaus situacijos panašumas turi būti nagrinjamas atsižvelgiant į atitinkamais nacionalinės teisės aktais

siekiam? tiksl? (2020 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Soci  t   G  n  rale*, C?565/18, EU:C:2020:318, 26 punkt  s ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Šiuo klausimu Portugalijos vyriausyb   nurodo, kad tuo metu Portugalijos vertybinių popierių rinkos padėtis skyrėsi nuo kitų valstybių narių vertybinių popierių rink   padėties ir kad mokesčių mokėtojai galėjo užsienyje sumokėtus mokesčius už dividendus atskaityti i   apskai  uot   mokesčių, o ne iš gautų pajamų.

32 Šiems argumentams negalima pritarti.

33 Visų pirma tiek mokesčių mokėtojas, investuojantis į akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, tiek mokesčių mokėtojas, investuojantis į akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose, savo kapitalą investuoja į pelno siekiančias biržines bendroves.

34 Be to, abiem šiais atvejais šios pajamos apmokestinamos Portugalijoje. Vis dėlto, kadangi Portugalijos vyriausyb   nurodo galimyb   mokesčių mokėtojams, investavusiems savo kapitalą į akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose, i   Portugalijoje taikomo mokesčio atskaityti užsienyje už šiuos dividendus sumokėtus mokesčius, reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, darytina išvada, kad pagal toki   mokesčių nuostat  , skirt   ekonominiam dvigubam paskirstytojo pelno apmokestinimui išvengti ar sušvelninti, dividendus iš kitos valstybės narės gaunančio mokesčių mokėtojo padėtis yra panaši į nacionalinės kilmės dividendus gaunančio mokesčių mokėtojo pad  t  , nes abiem šiais atvejais gautas pelnas iš esmės gali būti apmokestintas kelis kartus (  iuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *SECIL*, C?464/14, EU:C:2016:896, 55 punkt  s ir jame nurodyt   jurisprudenciją). Vadinas, dėl mokesčių mok  toj  , investavusi   kapitalą į akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose, galimybės i   Portugalijoje taikomo mokesčio atskaityti užsienyje už šiuos dividendus sumok  t   mokestį (darant prielaid  , kad tokia galimyb   yra nustatyta)   i   mokesčių mok  toj   padėtis negali skirtis nuo mokesčių mok  toj  , investavusi   kapitalą į akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, padėties.

35 Galiausiai tiek iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, tiek iš rašytinių Portugalijos vyriausybės pastab   matyti, kad mokesčių lengvata mokesčių mokėtojams, investavusiems į akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, buvo skirta Portugalijos vertybinių popierių rinkai skatinti ir plėtoti.

36 Kadangi, kaip matyti iš šio sprendimo 22 ir 23 punktuose i  d  styt   argument  , toks tikslas yra neišvengiamai ir glaudžiai susijęs su vidaus investicijų skatinimu, pripa  zinus, kad dėl investicijų į akcijas, kuriomis prekiaujama Portugalijos vertybinių popierių rinkoje, mokesčių mokėtojai atsiduria skirtingoje padėtyje nei mokesčių mokėtojai, investavę į akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkose, o pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį konkrečiai draudžiami tarpvalstybinio kapitalo judėjimo apribojimai, ši nuostata prarast   prasm   (pagal analogij   žr. 2019 m. vasario 26 d. Sprendimo *X (Tre  iosiose šalyse įsteigtos tarpinės bendrovės)*, C?135/17, EU:C:2019:136, 68 punkt  s).

37 Antra, dėl apribojimo pateisinimo svarbia vie  jo intereso prie  astimi Portugalijos vyriausyb   teigia, pirma, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama mokesčių praktika Portugalijos Respublika įgyvendino savo kompetencij   mokesčių srityje, ir ji buvo pagrįsta teisės apmokestinti dividendus ir teisės leisti j   neapmokestinti tarpusavio simetrij  .

38 Šiuo klausimu reikia pa  zym  ti, kad nors kiekviena valstyb   nar   turi nustatyti savo paskirstyto pelno apmokestinimo sistem   ir šiuo tikslu apibrėžti dividendus gavusiam akcininkui taikom   mokesčio baz  , pagal suformuot   jurisprudenciją valstybės narės vis dėlto turi

gyvendinti savo mokesčių autonomiją, laikydamosi iš Sąjungos teisės kylančių reikalavimų, be kita ko, nustatytą SESV nuostatose dėl laisvo kapitalo judėjimo, o tai reiškia, kad turi būti sukurta nediskriminuojanti apmokestinimo sistema (šiuo klausimu žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Köln-Aktienfonds Deka*, C-156/17, EU:C:2020:51, 42 ir 45 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

39 Kadangi, kita vertus, Portugalijos vyriausybė remiasi vertybinių popierių rinkos skatinimu, iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad vien ekonominis tikslas negali pateisinti SESV garantuojamos pagrindinės laisvės apribojimo (2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Novo Banco*, C-712/19, EU:C:2021:137, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

40 Be to, net darant prielaidą, kad toks tikslas laikytinas priimtiniu, nebuvo pateikta jokių duomenų, kad jo pasiekti nepavyks (net jei pagrindinėje byloje nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose numatyta mokesčių lengvata būtų taikoma dividendams už akcijas, kuriomis prekiaujama užsienio vertybinių popierių rinkoje) ir kad dėl šios priežasties šiems dividendams ši mokesčių lengvata netaikytina.

41 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama valstybės narės mokesčių praktika, pagal kurią, nustatant mokesčių mokėtojo pajamų mokesčio bazę, atsižvelgiama tik į 50 % dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama šios valstybės narės vertybinių popierių rinkoje, o į dividendus už akcijas, kuriomis prekiaujama kitų valstybių narių vertybinių popierių rinkose, atsižvelgiama visa apimtimi.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42 Pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

SESV 63 ir 65 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama valstybės narės mokesčių praktika, pagal kurią, nustatant mokesčių mokėtojo pajamų mokesčio bazę, atsižvelgiama tik į 50 % dividendų už akcijas, kuriomis prekiaujama šios valstybės narės vertybinių popierių rinkoje, o į dividendus už akcijas, kuriomis prekiaujama kitų valstybių narių vertybinių popierių rinkose, atsižvelgiama visa apimtimi.

Parašai.

* Proceso kalba: portugalų.